

in victimam. Per agnos singulos et arietes erit sacrificium simile duarum decimarum. que dispersa sit oleo tercie partis hinc: et vinum ad libamentum tercie partis eiusdem mensure offeret in odore suavitatis domino. Quando vero de bubus feceris olocaustum aut hostiam ut impleas votum vel pacificas victimas: dabis per singulos boues simile res decimas consperse oleo. quod habeat medium mensure hinc: et vinum ad liba fundenda eiusdem mensure in oblationem suauissimi odoris domino. Sic facietis per singulos boues et arietes et agnos: et edes: tam indigene quam peregrini eodem ritu offerent sacrificia. Unum preceptum erit atque iudicium tam vobis quam aduenis terre. Locutus est dominus ad moysen dicens. Loquere filiis israel et dices ad eos. Cum veneritis in terram quam dabo vobis: et comederitis de panibus regionis illius: separabitis primitias domino de cibis vestris. Sicut de areis primitias separabitis: ita et de pulmentis dabis primitias domino. Quod si per ignorantiam preterieritis quicquam horum que locutus est dominus ad moysen: et mandauit per eum ad vos: a die qua cepit iubere et ultra: oblitus fuerit facere multitudo: offeret vinulum de armento olocaustum in odore suauissimi domino: et sacrificium eius ac liba ut testimonio postulet. hincumque pro peccato: et rogabit sacerdos pro omni multitudine filiorum israel: et dimittetur eis. quoniam non sponte peccauerunt nichilominus offerentes incensum domino pro se et pro peccato atque errore suo: et dimittetur vniuersae plebi filiorum israel: et aduenis qui peregrinauerunt inter vos: quoniam culpa est omnis populi per ignorantiam. Quod si anima vna nesciens

peccauit: offeret capram annulam pro peccato suo: et deprecabitur pro ea. sacerdos quoque incensum peccauit coram domino: imprecabiturque ei: et venia: et dimittetur illi. Tam indigene quam aduenis una lex erit omnium qui peccauerint ignorantes. Anima vero que per superbiam aliquid commiserit: siue cuius sit ille siue peregrinus: quoniam aduersus dominum rebellis fuit: pibit de populo suo. Et reus etiam domini contempsit: et preceptum illius fecit iterum: idcirco debebitur ei poenitentia iniquitatem suam. factum est autem cum essent filii israel in solitudine: et inuenissent hominem colligentem ligna in die sabbati: obsecravit eum moyses et aaron et vniuersa multitudo. Qui recluserunt eum in carcerem: nescientes quid super eo facere deberet. Dixitque dominus ad moysen. Nonne moriatur homo iste: obruat eum lapidibus omnes iuxta reuera castra. Cumque eduxissent eum foras: obruerunt eum lapidibus: et mortuus est. sicut preceperat dominus. Dicit quoque dominus ad moysen. Loquere filiis israel et dices ad eos. Ut faciat sibi tabernaculum per angulos palliorum: ponentes in eis vitas iacintinas. Quas cum viderint recordentur omnium mandatorum domini: nec sequantur cogitationes suas: et oculos per res varias fornicantes: sed magis memores preceptorum domini: faciant ea: sicut sancti deo suo. Ego dominus deus vester: qui eduxi vos de terra egipti: ut essetis deus vester. **E**cce autem chore filius ysaac filii chaach: filii leui: et dathan: atque abiran filii eliab. Non quoque filius phelery de filiis ruben surrexerunt contra moysen: alijque filios israel ducenti quinqueaginta vni proceres synagoge: et qui tempore concilij per nomina

vocabantur. Cumque recessissent aduersum moysen et aaron dixerunt. Sufficiat vobis quia omnis multitudo sanctorum est: et in ipso est dominus. Cur eleuamini super populum domini? Quod cum audisset moyses cecidit pronus in faciem: locutusque ad chore et ad omnem multitudinem. Mane inquit notum faciet dominus qui ad se pertineant: et sanctos applicabit sibi: et quos elegerit appropinquabit ei. Hoc igitur facite. Tollat unusquisque thuribulum suum tu chore et omne consilium tuum: et hausto tras igne ponite desuper thymiamam coram domino: et quicumque elegerit: ipse erit sanctus. Multum reuerentia filii leui. Dixitque rursum ad chore. Audite filii leui. Num parum vobis est quod separauit vos deus israel ab omni populo: et iunxit sibi ut seruiretis ei in cultu tabernaculi: et staretis coram frequentia populi et ministraretis ei? Idcirco ad se fecit accedere te et omnes fratres tuos filios leui: ut vobis etiam sacerdotum vendicaretis: et omnis globus tuus esset contra dominum? Quid est enim aaron ut mueretur contra eum? Nihil ergo moyses ut vocaret dathan et abiran filios eliab. Qui responderunt. Non venimus. Numquid parum est tibi quod eduxisti nos de terra egipti: que lade et melle manabat ut occideres in deserto: nisi et dominatus fueris nobis? Reuera induxisti nos in terram que fluit rivis lactis et mellis: et dedisti nobis possessiones agrorum et vinearum. An et oculos nostros vis erueres? Non venimus. Itaque moyses valde. Sic ad dominum. Ne respicias sacrificia eos. Tu scis quod nec asellum quidem unquam accepimus ab eis: nec afflictum quinquam eorum. Dixitque ad chore. Tu et omnis congregatio tua stete

foris coram domino: et aaron die crastino separatim. Tollite singuli thuribula vestra: et ponite super ea incensum offerentes domino ducenta quinqueaginta thuribula: aaron quoque teneat thuribulum suum. Quod cum fecissent stantibus moyses et aaron: et conuenerint aduersum eos omnis multitudo ad ostium tabernaculi: apparuit cunctis gloria domini. Locutusque dominus ad moysen et aaron ait. Separamini de medio congregationis huius: ut eos repente disperdam. Qui ceciderunt proni in faciem: atque dixerunt. Fortissime deus spirituum vniuersae carnis: num vno peccante contra omnes tua ira deflueret? Et ait dominus ad moysen. Precipe vniuerso populo ut separat a tabernaculis chore et dathan et abiran. Surrexeruntque moyses et abiit ad dathan et abiran: et sequentibus cum senioribus israel dixit ad turbam. Recedite a tabernaculis impiorum: et nolite tangere quod ad eos pertinet: ne involuamini in peccatis eorum. Cumque recessissent a tentorijs eorum per circuitum: dathan et abiran egressi stabant in introitu papilionum suarum: cum vocibus et liberis: omniisque frequentia. Et ait moyses. In hoc scietis quod dominus miserit me: ut facerem vniuersa que cernitis: et non ex proprio ea corde proculerim. Si consueti hominum morte interfecerint: et visitauerit eos plaga qua et ceteri visitari solent: non misit me dominus. Si autem nouant rem fecerit dominus: ut aperiens terra os suum deglutiat eos et omnia que ad illos pertinent: defeceruntque viuentes in infernum: scietis quod blasphemauerint dominum. Confestim igitur ut cessauit loqui disrupta est terra sub pedibus eorum: et aperta os suum